

Doormodderen in het ENCI-dossier

Al sinds 1970 heeft de ENCI einddata gegeven waarin ze zou stoppen met haar activiteiten, die echter iedere keer vooruit werden geschoven. Inmiddels is de hele Pietersberg (op het wereldberoemde Zonneberg gangenstel na) afgegraven en is het zogenaamde Transformatieplan overeengekomen met de gemeente Maastricht en de provincie Limburg.

Hierin is afgesproken dat in 2018 alleen de kalkwinning en de klinkerproductie stopt, maar dat de cementproductie gewoon mag doorgaan, zij het met aangevoerde klinker van elders. Hiervoor moet de aangevoerde klinker ter plekke worden vermalen en blijft vanaf de Maas overslag nodig van zwaar chemisch afval (zoals vliegassen en hoogovenslakken), dat wordt vermengd met de gemalen klinker tot cementpoeder.

Een halfslachtige oplossing, gezien de wereldwijde overproductie van cement en de nabijheid van de cementfabriek in Lixhe (van dezelfde eigenaar: Heidelbergcement, met een kalksteenconcessie van circa 100 jaar in de zogenaamde Romont-groeve, gelegen tussen Luik en Maastricht).

Zoals in het Transformatieplan staat omschreven is het onverenigbare verenigd en hebben functies als zware industrie, natuur en recreatie een plek gekregen.

In feite is er geen keuze gemaakt en is de hete aardappel doorgeschoven naar de toekomst.

De politiek durfde niet te kiezen voor alléén natuur, cultuur en recreatie en durfde de ENCI met het weigeren van milieuvergunningen niet de duimschroeven aan te draaien, met als doel Heidelberg te laten kiezen voor afbouw van deze locatie en doorontwikkeling van Lixhe.

Nee, er is gekozen voor het ter wille zijn van de ENCI en voor het handhaven van een bedrijventerrein van de zwaarste milieucategorie vlak naast natuur, recreatie, cultuur en horeca functies.

Op deze manier (zoals in het Transformatieplan omschreven) kunnen overal wel alle functies worden gecombineerd en kan in één weg de gehele studie planologie worden opgeheven, inclusief de bestemmingsplannen- en structuurvisie-systematiek.

Het Transformatieplan laat niet alleen de cementproductie bestaan (11 hectare), maar geeft Heidelberg bovendien de mogelijkheid een bedrijventerrein te exploiteren van milieucategorie 3 tot 5 (22 hectare). Zoals bekend heeft het bedrijf Medwaste, dat afval uit de medische sector verwerkt, zich onlangs al op dit deel gevestigd.

De oven moet volgens het Transformatieplan worden gestopt vóór 1 juli 2019. Deze grenst aan de per 1 juli 2018 uit exploitatie te nemen groeve. Het geluidsniveau wordt door sluiting van de oven aanmerkelijk lager, echter omdat de ENCI een nieuw bedrijventerrein gaat exploiteren vond men het vastleggen van een nieuw geluidsniveau als plafond voor nieuwe activiteiten ongewenst (citaat Transformatieplan). Volgens een gemaakte afspraak in de stuurgroep zal een niveau halverwege gedefinieerd worden. Hiermee zal dan een nieuwe, kleinere geluidscontour van kracht worden, die in overleg met de ENCI zal worden vastgesteld. Als we zien dat momenteel het geluid bij oostenwind tot de wijken van Maastricht-West reikt, dan zal bij een halvering van het geluidsniveau in ieder geval de groeve zelf veel overlast ervaren, en hier zitten nu juist de culturele, horeca en recreatiebedrijven (ja, inderdaad onverenigbaar!). Bij bedrijventerreinen tot milieucategorie 5 is vanzelfsprekend een forse geluidsproductie toegestaan (dus vergunningen kunnen dan niet worden geweigerd!).

We moeten dus constateren dat er in het Transformatieplan inderdaad onverenigbare functies vlak bij elkaar zijn verenigd. Toekomstige overlast ten gevolge van deze “vereniging” wordt nu voor lief genomen, omdat politici niet alert genoeg waren in dit dossier. Het toont een gebrek aan politieke durf, visie en daadkracht. Met Maastricht Culturele Hoofdstad 2018 in het achterhoofd, de goede

combinatiemogelijkheden tussen (cultureel) erfgoed, natuur en recreatie en de ligging in een dichtbevolkt gebied, waar een structurele overcapaciteit bestaat aan bedrijventerreinen, is dit een onverstandige keus.

Ook op het gebied van vrijetijdseconomie en werkgelegenheid zijn er genoeg nieuwe mogelijkheden, zoals o.a. jachthaven, zwemstrand, hotels, kuuroord, verblijfsrecreatie, sport centers, kunst podia, cultuurfaciliteiten, tourtochten (door Scharck naar Neercanne en Apostelhoeve) en voorlichting over ondergrond, cultuur en industrieel verleden (zoals in het Industriepark van het Roergebied).

Zonder overlast van toekomstige industrie zou dit gebied in potentie een centrum kunnen worden dat qua werkgelegenheid meer zou kunnen opbrengen dan via de Transformatie-aanpak.

Gemeente Maastricht moet binnenkort haar bestemmingsplan voor dit gebied aanpassen, misschien is er dus nog hoop! Wellicht kiest Maastricht voor ruimte op de Beatrixhaven (ligt ook aan het water) en afbouw van het ENCI-terrein. Zou het dan toch nog goed komen met dit gebied?

drs. J.W. van der Drift
voorzitter V.R.S.P.



voorzitter : dhr. J.W. van der Drift
vice voorzitters: dhr. B. Olschläger
secretaris: dhr. W.E.M. Palmans
penningmeester: dhr. B. Ravestelijn

W.E.M. Palmans
secretaris V.R.S.P.



p/a communicatie VRSP Observantenweg 6-E
6212 ER Maastricht
email: wipalmans@vrsp.nl tel.: 043-3628703 – 06-28328009
Kvk M'tricht 40.205294 Postbank 1757058
website: www.vrsp.nl

W.E.M. Palmans
Observantenweg 6 E
6212 ER Maastricht
043-3628703
06-28328009